

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 grudnia 2020 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Daria Ratymirska

Protokolant: p. o. prot. sąd. Oliwia Zielińska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 3 grudnia 2020 roku w Kłodzku

sprawy z powództwa K. S.

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę 16.745,57 zł i o rentę

I. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powódki K. S. kwotę 15.126,17 zł (piętnaście tysięcy sto dwadzieścia sześć złotych 17/100) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwoty 1619,40 zł od dnia 04.11.2019 r. do dnia 25.11.2019 r. i od kwoty 15.126,17 zł od dnia 04.11.2019 r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powódki K. S. kwotę 755,42 zł (siedemset pięćdziesiąt pięć złotych 42/100) miesięcznie, tytułem renty, płatnej do 10 dnia każdego miesiąca począwszy od września 2019 r., z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w razie uchybienia terminowi płatności;

III. oddała powództwo w dalszej części;

IV. zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 4908 zł, tytułem zwrotu kosztów procesu, z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty;

V. poleca zwrócić stronie pozwanej ze Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kłodzku kwotę 255,03 zł, tytułem niewykorzystanej zaliczki na wynagrodzenie biegłego.

(...)

UZASADNIENIE

K. S. wniosła pozew przeciwko (...) S.A. w W. o zapłatę kwoty 16.745,57 zł, tytułem skapitalizowanej renty za okres od 1 września 2016 r. do 30 sierpnia 2019 r., pomniejszonej o wartość otrzymanych zasiłków i renty, wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, oraz kwoty 755,42 zł miesięcznie, tytułem renty, płatnej do 10 dnia każdego następnego miesiąca kalendarzowego wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w przypadku zwłoki w płatności którejkolwiek z rat, począwszy od 10 września 2019 r. Powódka podała, że na kwotę skapitalizowanej renty uzupełniającej w wys. 16.745,57 zł składa się suma kwot stanowiących renty skapitalizowane za poszczególne okresy: 1) 229,25 zł – renta uzupełniająca za 2016 roku (od września), 2) 3843,71 zł – renta za 2017 rok, 3) 8032,71 zł – renta za 2018 rok, 4) 4633,90 zł – renta za 2019 rok. Odnośnie renty ustalonej na przyszłość, powódka podała, że lekarz orzecznik (...) uznał, że jest osobą częściowo niezdolną do pracy, w związku z czym została jej renta, obecnie w wysokości 878,36 zł netto miesięcznie, ustalona do dnia 31.03.2022 r. Porównanie kwot, uzyskiwanych przez powódkę z ubezpieczenia społecznego powinno być dokonane na tle aktualnie obowiązującej płacy minimalnej netto, bowiem

powódka takie wynagrodzenie otrzymywała przed wypadkiem. Biorąc pod uwagę, że płaca minimalna w 2019r. wynosiła 1633,78 zł netto, w przypadku posiadania zdolności do pracy, powódka mogłaby otrzymać wynagrodzenie w takiej wysokości. Porównując ta kwotę z wysokością uzyskiwanych świadczeń z (...), powódka utraciła dochód w wysokości 755,42 zł miesięcznie (1633,78 zł – 878,36 zł).

Strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa, wskazując na brak podstaw do przyznania powódce renty wyrównawczej. Podniosła, że powódka – w związku z wypadkiem z dnia 27 sierpnia 2016r. - jest częściowo niezdolna do pracy i została jej przyznana renta przez (...) z tego tytułu. W ramach zachowanych zdolności zarobkowych powódka mogła od 1.03.2018r. i może obecnie uzyskiwać dochód w wysokości połowy minimalnego wynagrodzenia. Mając na uwadze, że powódka uzyskiwała świadczenie z (...) oraz nie ponosiła kosztów dojazdów do pracy, nie można uznać, aby doszło do straty i uznania roszczenia dotyczącego utraconego dochodu za okres od 1.03.2018r. Wobec tego, że przed wypadkiem powódka uzyskiwała dochód w wysokości minimalnego wynagrodzenia, pozwany założył, że obecnie zarabiałaby 1675,78 zł netto. Obecnie powódka uzyskuje rentę z (...) w kwocie 787,42 zł netto i nie ponosi kosztów dojazdów do pracy, może uzyskiwać dochód w wysokości 837,89 zł – zatem brak jest podstaw, zdaniem pozwanej – do uznania, aby powódka poniosła stratę i ustalenia renty na przyszłość.

W piśmie procesowym z dnia 26 listopada 2019r. powódka podała, że pozwany dokonał na jej rzecz wpłaty kwoty 1619,40 zł, tytułem renty – w związku z tym powódka ograniczyła pozew o tą kwotę, podtrzymując żądanie pozwu w pozostałym zakresie, wnosząc o zasądzenie od pozwanego skapitalizowanej renty za okres od 1 września 2016r. do 30 sierpnia 2019r., pomniejszonej o wartość otrzymanych zasiłków i renty, a także pomniejszonej o kwotę renty, wypłaconej przez pozwanego, tj. kwoty 15.126,17 zł wraz z odsetkami liczonymi od kwoty 1619,40 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia 25.11.2019r., kwoty 15.126,17 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty; zasądzenia nadto kwoty 755,42 zł miesięcznie, podtrzymując dotychczasowe stanowisko.

Stan faktyczny:

W dniu 27 sierpnia 2016r. powódka uczestniczyła w wypadku drogowym. Kierujący samochodem marki R. (...) o nr rej. (...) sprawca wypadku doprowadził do zderzenia czołowego z jadącym prawidłowo z przeciwległego kierunku motocyklem marki Y. nr rej. (...), kierowanym przez A. T., w wyniku czego kierujący motocyklem zmarł, zaś pasażerka, tj. powódka doznała ciężkich obrażeń ciała: pęknięcia łuku aorty i aorty zstępującej, złamania dwupoziomowego kości udowej lewej, złamania otwartego dwukostkowego podudzia prawego, wieloodłamowego złamania panewkowej części gałęzi górnej lewej kości łonowej, złamania panewki stawu biodrowego lewego, złamania żeber prawych, złamania głów żeber lewych, złamania wyrostków poprzecznych lewych kręgow (…)- (...), złamania podstawy kości śródreżca prawego oraz licznych otarć naskórka dłoni, krwiaka okolicy prawego biodra, krwiaka uda lewego oraz otarć skóry.

Sąd Okręgowy w Świdnicy wyrokiem z dnia 5 listopada 2018r. ((...)) zasądził na rzecz powódki kwotę 153.000 zł, tytułem zadośćuczynienia za doznana krzywdę. Na skutek apelacji powódki Sąd Apelacyjny we Wrocławiu, wyrokiem z dnia 26 kwietnia 2019r. ((...)) zmienił zaskarżony wyrok, w ten sposób, że zasądził od pozwanego na rzecz powódki dalszą kwotę 50.000 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 20 września 2018r. do dnia zapłaty.

Przed wypadkiem powódka uzyskiwała dochód w wysokości minimalnego wynagrodzenia. Powódka była zatrudniona w (...) w D. na podstawie umowy o pracę na czas określony od dnia 1.01.2013r. do 31.12.2022r. Umowa o pracę została rozwiązana z dniem 21.03.2018r.

Po wypadku powódka została zaliczona do znacznego stopnia niepełnosprawności ze wskazaniem, że wymaga korzystania z systemu środowiskowego wsparcia w samodzielnej egzystencji, konieczności stałej lub długotrwałej opieki w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji. Została uznana przez lekarza orzecznika (...) za osobę niezdolną do pracy. Przyznano jej świadczenie rehabilitacyjne na 8 miesięcy (od dnia wyczerpania zasiłku chorobowego), następnie na 4 miesiące. Od dnia 28 sierpnia 2016r. uznano powódkę za częściowo niezdolna do pracy, przyznano jej rentę od dnia 20.02.2018r. do 31.03.2019r. w wys. 809,51 zł, od dnia 1.04.2019r. do 31.03.2022r. – w wys. 878,36 zł miesięcznie.

Bezsporne.

Sąd ustalił:

Na skutek wypadku z dnia 27 sierpnia 2016r. powódka utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy i jest osobą całkowicie niezdolną do pracy. Niezdolność jest trwała.

Doznane w wypadku obrażenia układu ruchu spowodowały też liczne powikłania ze strony układu nerwowego, jak bóle korzeniowe z odcinka lędźwiowo – krzyżowego kręgosłupa i utrzymujące się bóle w okolicach złamań, powodujące ograniczenie sprawności kończyn, które uległy złamaniom, utrudniające chwytność dłoni i zaburzenia chodu.

Niezwykłe ciężkie tragiczne przeżycia związane z wypadkiem i śmiercią bliskiej osoby spowodowały wystąpienie i utrzymywanie się zaburzeń stresowych pourazowych oraz zaburzeń adaptacyjnych pod postacią reakcji depresyjnej.

Dowód:

opinia biegłego sądowego z zakresu medycyny pracy L. L. (k-122 i nast.)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Kwestia odpowiedzialności strony pozwanej za skutki wypadku powódki z dnia 27 sierpnia 2016r. nie była sporna. Obecny stan zdrowia powódki i utrata zdolności do wykonywania jakiegokolwiek pracy są następstwem tego wypadku. Okoliczność sporną i istotną dla rozstrzygnięcia sprawy (gdyż pozwana kwestionowała fakt całkowitej utraty zdolności do pracy powódki w następstwie przedmiotowego wypadku) Sąd ustalił w oparciu o opinię biegłego z zakresu medycyny pracy L. L., co do której żadna ze stron nie wносиła uwag ani zastrzeżeń.

Renta z art. 444 § 2 kc, o kompensacyjnym charakterze, stanowi formę naprawienia szkody, a jej dochodzenie związane jest z ustaleniem szkody, pozostającej w adekwatnym związku przyczynowym ze zdarzeniem sprawczym. Renta z tytułu utraty zdolności do pracy powinna rekompensować poszkodowanemu uszczerbek, który wskutek uszkodzenia ciała lub rozstroju zdrowia powstał w jego dochodach z tytułu pracy zarobkowej lub prowadzonej działalności gospodarczej. Będzie on równy różnicy między hipotetycznymi dochodami, które osiągałby, gdyby nie doszło do zdarzenia szkodzącego, a dochodami, które uzyskuje, będąc poszkodowanym, uwzględniając świadczenia otrzymywane z tytułu ubezpieczenia społecznego.

Renta ma charakter odszkodowawczy. Funkcją zaś odszkodowania jest naprawienie szkody w jej rzeczywistych granicach (art. 361 § 2 k.c.). W tych granicach (art. 361 k.c.) osoba zobowiązana do naprawienia szkody powinna ponieść ciężar pieniężnego odszkodowania (art. 363 k.c.)[tak: wyrok SA w Lublinie z dnia 22.07.2015r., I ACa 117/15, LEX nr 1842580].

Zasądzona na rzecz powódki renta odpowiada różnicy między zarobkami, jakie mogłaby osiągać, gdyby nie uległa wypadkowi i nie utraciła w związku z tym zdolności do pracy (w wysokości płacy minimalnej, którą uzyskiwała przed wypadkiem), a świadczeniem rentowym, otrzymywanym z tego tytułu z (...). Przedstawiony w uzasadnieniu pozwu sposób wyliczenia renty zarówno skapitalizowanej za okres od września 2016r. jak i renty ustalonej na przyszłość, począwszy od 10 września 2019r. nie budził wątpliwości Sądu i zasługiwał na uwzględnienie.

Mając powyższe na uwadze oraz uwzględniając ograniczenie powództwa o kwotę 1619,40 zł – wobec częściowej zapłaty przez pozwaną w toku procesu, zasądzono na rzecz powódki kwotę 15126,17 zł, tytułem skapitalizowanej renty za okres od 1 września 2016r. do 30 sierpnia 2019r. – z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 4 listopada 2019r., tj. po upływie 30 dni po doręczeniu pozwu w niniejszej sprawie, gdyż powódka nie wykazała, aby wcześniej wzywała pozwaną do zapłaty z tego tytułu (art. 481 § 1 i 2 kc w zw. z art. 455 kc). W pozostałym zakresie żądanie zasądzenia odsetek od daty wcześniejszej podlegało oddaleniu.

Sąd oddalił powództwo również co do kwoty 1619,40 zł (zapłaconej w toku procesu), co do której powódka nie złożyła oświadczenia o cofnięciu pozwu ze zrzeczeniem się roszczenia (art. 203§1 kpc w zw. z art. 355 kpc). Jednakże również w tym zakresie, mimo oddalenia powództwa, w rozumieniu przepisów o kosztach procesu, to strona pozwana została uznana za przegrywającą sprawę.

Orzeczenie w pkt IV wyroku oparto na przepisach art. 100 zd. 2 kpc w zw. z art. 98 § 1 i 3 kpc. W skład kosztów procesu, które pozwana, jako przegrywająca sprawę, powinna zwrócić powódce, wchodzi: opłata sądowa od pozwu, wynagrodzenie pełnomocnika i opłata skarbową od pełnomocnictwa (1291 zł + 3600 zł + 17 zł).

Orzeczenie w pkt V oparto na przepisie art. 84 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j. Dz.U. z 2019, poz. 785 ze zm.).